

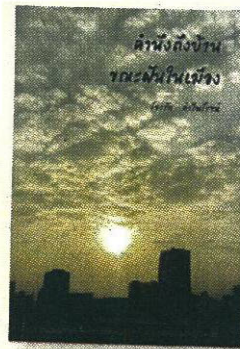
คำหนึ่งถึงบ้านขณะฝนในเมือง

●ผมแอบมอง “โจรงรัก คำไฟโรจน์” โดยไม่
ให้เขารู้ตัว หนุ่มหนองคายผู้ผ่านการบ่มเพาะทาง
วรรณศิลป์จาก ม.มหาสารคาม
ผมได้ร่วมกิจกรรม วรรณกรรมสัญจร
ครั้งที่ 21 ชื่องาน “มองผ่านแสง” ที่ “ภูวี่ว”
จังหวัดบึงกาฬ เมื่อวันที่ 26-28 มกราคม ได้เดินป่า
ป็นเขา พิสูจน์กำลังแข็งแรง กระทั่งปอด หัวใจ ร่วมกับ
เยาวชนคนหนุ่มสาวชาวมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ที่
สมัครใจมาเข้าค่ายบ่มเพาะเมล็ดพันธุ์วรรณศิลป์
โจรงรัก คำไฟโรจน์ เคยผ่านวันเวลาเช่นนั้น เขา
ได้กลับไปร่วมบรรยากาศอันแสนงามกับน้องๆ เขาเกิด
29 มกราคม -2521 เข้าสู่รั้วมหาวิทยาลัย เมื่อปี พ.ศ.
2541 ร่วมก่อตั้งกลุ่มกิจกรรมวรรณกรรม
นาม “ร้อยแสงจันทร์” หลังจากนั้นเริ่มเขียน
บทกวีอย่างจริงจัง เข้มข้น ตีพิมพ์ตามหน้า
นิตยสารเป็นระยะๆ
มีผลงานรวมเล่มแล้ว อาทิ “วาดวิถีแห่งชีวิต”
(2545) เสียงทวยโกลายลมฝน (2548) นิ่งภายในไหว
รู้ลึก (2551)
บทกวี “โนวัดปทุมวนาราม” เข้ารอบสุดท้าย
นายอินทร์อวอร์ด ปี 2555
บทกวี “หม่นเพลงชาติพันธุ์” ได้รับ
รางวัลชมเชย จากสมาคมภาษาและหนังสือ

แห่งประเทศไทย และ “คำหนึ่งถึงบ้าน ขณะ
ฝนในเมือง” เล่มล่าสุด บทกวีเล่มนี้แบ่งเป็น
2 ภาค ภาคแรก บ้านสะท้อน ภาคสอง
เมืองเคลื่อนไหว มีบทเด่นๆ หลายบท ที่มี
มุมมอง น่ารัก น่าขัน และแบบน่าขันแบบ
จีนๆ

เช่น “เมื่อหมาจรจัดกัดเปิดของพ่อ”

“น้ำตาพ่อแทบเส็ดเมื่อเท้าเส็ดมา” “โรงไฟฟ้า น้ำตา
แก๊ส มือนี่สี่เสียว”

บทกวีที่บันทึกเรื่องราวของผู้คนที่
แปลกแยก พลัดหลง สับสน หม่นหมอง
เหตุการณ์ทางสังคม การบ้านและ
การเมือง บ้านภายในและบ้านภายนอก
สิ่งแวดล้อมที่แวดล้อมชีวิตและจิตใจ

โจรงรัก คำไฟโรจน์ ผ่าคำถาม
ถึงดอกไม้ขาวในเช้าฉุกเฉิน จากใบไม้ถึง
แสงดาวแห่งศรัทธา โดยถวิล “บ้านที่ยัง
กลับไม่ได้” ในแต่ละวันเขาเก็บตัวอยู่ใน
ห้องหับ แห่งบ้านบึงบัว มองลอดรั้วผัก

ดำดิ่ง มองเงาหน้าในร่องสวน วันๆ ง่วนอยู่กับการกวาด
อนิจจัง ในแต่ละวัน แต่ละเวลา

บ้านไพรแทบไร้ญาติวัดเรียกสวน

บ้านริมฝั่งฟังคนหาปลาคร่ำครวญ

ดินสูเมืองเรื่องกลับล้วนสวน

สุริยะจร แสงจันทร์ วันคืนส่อง

ท่วงทำนองบ้านใหม่ใครสับสน

บ้านคนแต่ละวันฉันเห็นคน

ทุกข์ ทน สุข เศร้าเคล้ากันไป

สนใจ “คำหนึ่งถึงบ้านขณะฝนในเมือง” ของโจรงรัก

คำไฟโรจน์ ติดต่อโดยตรงได้ที่ 08-1771-3932
e-mail phangvarin 2013@gmail.com